

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214010224
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1214010224.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Evy Vajdičkovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného D.na P. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 3T/36/2014 zo dňa 01. 04. 2014 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. 04. 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného D. P., F.. XX. XX. XXXX, z a m i e t a.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa väzba obvineného uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka n e n a h r á d z a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením senát okresného súdu podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ponechal obvineného vo väzbe po podaní obžaloby z neznemených dôvodov.

V odôvodnení uznesenia poukázal súd prvého stupňa na to, že obvinený sa mal útokov na poškodenú dopúšťať dlhšiu dobu s tým, že tieto útoky sa mali po požití alkoholu stupňovať, a ani predchádzajúce odsúdenie nemalo naňho výchovný vplyv, preto obava z pokračovania v trestnej činnosti naďalej trvá.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení obvinený sťažnosť. Písomné odôvodnenie sťažnosti, ktoré vypracoval jeho obhajca, bolo sťažnostnému súdu doručené dňa 10. 04. 2014, teda po rozhodnutí o sťažnosti, preto sa nadriadený súd nemohol pri rozhodovaní odôvodnením sťažnosti zaoberať.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného je nedôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že uznesením Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0Tp/1664/2013 zo dňa 06. 12. 2013 bol obvinený D. P. vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala dňa 03. 12. 2013. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 01. 2014.

Dňa 13. 03. 2014 podal prokurátor na Okresný súd Bratislava II súd obžalobu pod sp.zn. 1Pv 1152/2013 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného

zákona s poukazom § 138 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že približne od roku 2009 do dňa 03.12.2013 v byte na T. XX R. T. približne každý deň po tom, ako požil alkoholické nápoje, týral svoju manželku C. P. s ktorou býva v spoločnej domácnosti a to tak, že ju ponižoval rôznymi vulgárnymi nadávkami a vyhrážkami, že ju zabije, ďalej ju opakovane bil a to údermi do hlavy a vykrúcaním rúk, pričom dňa 03.12.2013 v čase okolo 19,30 hod prišiel obvinený v podnapitom stave do hore uvedeného bytu na ubytovni T. XXXX/XX, kde poškodenú obviňoval z výberu hotovosti z jeho bankového účtu a povedal jej, že „vypadni z bytu, nech ťa tu už dnes nevidím, lebo ťa do rána zabijem!“, potom po poškodenej hodil popolník a krabicu, pričom poškodenú netrafil a nakoľko susedia počuli hluk, zavolali na políciu, čím takýmto správaním vyvolával u poškodenej C. P., fyzické a psychické utrpenie.

Pri výsluchu pred senátom okresného súdu obvinený uviedol, že ďalšie zotrvávanie vo väzbe mu neprospieva, pričom poukázal na závery znaleckého posudku.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 238 ods. 1 Trestného poriadku podanú obžalobu, ako aj návrh na dohodu o vine a treste predseda senátu najskôr prezrie z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytujú spoľahlivý podklad, najmä preverí, či prípravné konanie, ktoré im predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu a či ju treba preskúmať alebo predbežne prejsť.

Podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251654',%20'16251654',%20'4782262',%20'4782262',%20'0')>, § 241 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251655',%20'16251655',%20'4782279',%20'4782297',%20'0')>, § 244 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251655',%20'0',%20'4782305',%20'4782305',%20'0')> alebo § 331 ods. 1 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251664',%20'16251664',%20'4782775',%20'4782777',%20'0')>, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 <javascript:%20fZzSRInternal('30280',%20'16251631',%20'16251631',%20'4781191',%20'4781192',%20'0')> došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd sa stotožňuje s názorom súdu 1. stupňa, že u obžalovaného D. P. sú naďalej splnené materiálne podmienky väzby. Tieto spočívajú v existencii dôvodného podozrenia zo spáchania skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, tento skutok vykazuje znaky žalovaného zločinu a doposiaľ vykonané dôkazy smerujú k prehĺbeniu dôvodného podozrenia z účasti obžalovaného na spáchaní trestného činu.

Konkrétne je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej C. P., ktorá popisuje denné požívanie alkoholu obžalovaným, ktorý ju má verbálne a fyzicky napádať, vyhrážať sa jej, hádzať rôzne predmety

a obviňovať ju, že mu berie peniaze. Verziu poškodenej potvrdzuje očitá svedkyňa R. S., suseda obžalovaného a poškodenej, a nepriamo aj ďalší susedia H. U. I. R. P.. Okrem svedeckých výpovedí dôvodnosť podozrenia preukazujú aj lekárske správy o zraneniach poškodenej a znalecký posudok z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, z ktorého vyplýva, že poškodená trpí postraumatickou stresovou poruchou. Na základe týchto dôkazov možno konštatovať, že trestné stíhanie obžalovaného je vedené dôvodne aj po podaní obžaloby.

Správne súd 1. stupňa ustálil, že u obžalovaného D. P. aj po podaní obžaloby pretrvávajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko zo znaleckého posudku, ktorého predmetom bolo vyšetrenie duševného stavu obvineného, vyplýva, že tento je závislý na alkohole, v dôsledku závislosti sa uňho prejavujú poruchy psychiky a správania, netrpí však duševnou poruchou. Jeho pobyt na slobode je v prípade požívania alkoholu nebezpečný. Sťažnostný súd konštatuje, že v súvislostiach s vyššie spomenutými dôkazmi je preto naďalej daná obava, že obžalovaný by v prípade prepustenia z väzby v útokoch na manželku pokračoval, čím je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Sťažnostný súd skúmal aj otázku doterajšieho postupu súdu I. stupňa z hľadiska rýchlosti konania a dodržania občianskych práv garantovaných ústavou, nadväzujúcich aj na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na ustanovenie § 2 ods. 6 Trestného poriadku, pričom nezistil žiadne pochybenia, resp. nečinnosť či prieťahy v konaní.

Na základe vyššie uvedeného sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, ktoré je vecne správne a zákonné, preto sťažnosti obžalovaného a jeho matky zamietol.

Záverom sťažnostný súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 67/2013 zo dňa 05. 06. 2013, z ktorého vyplýva, že súd pri rozhodovaní o väzbe je vždy povinný aj bez žiadosti obvineného či iných osôb posúdiť a rozhodnúť o možnosti nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Konkrétne ústavný súd uvádza, že podstatou dohľadu probačného a mediačného úradníka (v spojení s primeranými povinnosťami a obmedzeniami v zmysle § 82 Trestného poriadku) je v podstate to isté, čo je účelom väzby, len miernejším spôsobom - uloženie určitých obmedzení práv obvineného a zabezpečenie dohľadu nad ich dodržiavaním zo strany štátu. Ústavný súd preto už v náleze sp. zn. IV. ÚS 346/08 vyslovil, že súd je povinný sa takým návrhom zaoberať aj vtedy, pokiaľ ho podal napríklad obhajca obvineného.

Podľa názoru ústavného súdu totiž z citovaných ustanovení vyplýva práve to, že dohľad probačného a mediačného úradníka nie je vôbec viazaný na výslovný návrh, resp. prejav vôle zo strany či už obvineného, alebo daného úradníka. To zodpovedá aj právnej úprave - žiadne ustanovenie Trestného poriadku totiž neustanovuje, že by bolo povinnosťou obvineného alebo inej osoby výslovne navrhnúť tento prostriedok nahradenia väzby.

Pri dohľade probačného a mediačného úradníka sudca nerozhoduje o „prijatí“ alebo „neprijatí“ dohľadu, pretože takýto dohľad neponúka tento úradník ako súkromná osoba, ale naopak, vykonáva ho ako štátny orgán na základe súdneho rozhodnutia, ktoré je predpokladom (nie následkom) jeho činnosti (porov. § 25 ods. 1 Trestného poriadku). Z toho možno uzavrieť: Súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodujúci o väzbe je oprávnený (a vzhľadom na preferenciu osobnej slobody vyplývajúcu z čl. 5 ods. 1 dohovoru aj povinný) skúmať, či účel väzby nemožno rovnako dobre dosiahnuť ponechaním alebo prepustením obvineného na slobodu za súčasného dozoru probačného a mediačného úradníka, a to aj v prípade, že takýto návrh nebol výslovne uplatnený.

V intenciách citovaného nálezu ústavného súdu sťažnostný súd postupom podľa § 194 ods. 3 Trestného poriadku doplnil chýbajúci výrok po tom, čo dospel k záveru, že osoba obžalovaného, ktorý je dôvodne podozrivý, že sa dopustil týrania manželky, hoci bol za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) ods. 2 písm. d) Trestného zákona už v minulosti právoplatne odsúdený, kedy mu bolo uložené i ochranné protialkoholické liečenie, vylučuje v tomto štádiu trestného konania dosiahnutie účelu väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.